

men da det foreslaar en Appelinstant, maa det ogsaa foreslaa Regler for Omkostningerne ved denne Appelinstantens Undersøgelser, og Udvalget foreslaar da, at disse Udgifter skulle betales af den, der indanker Undersøgelsen, for saa vidt som den gaar ham imod eller stadfæstes, men hvis den ikke gaar ham imod, altsaa hvis Appellen viser, at Undersøgelsen har været urigtig, betales den af Statskassen. Da man har udtaget § 4 af Lovforslaget, er man bleven nødt til at komme med et Underændringsforslag uden for Betænkningen. Man vil erindre, at § 4 indeholdt den Bestemmelse, at Handler, der indgaas mellem handlende indbyrdes eller mellem handlende og Fabrikanter, skulde ikke komme ind under Lovforslagets Bestemmelser, der skulde det ikke være nødvendigt at give noget Garantibevis. Ved at denne Paragraf er udgaaet, vil for Fremtiden ogsaa Handler, der afsluttes mellem handlende indbyrdes eller mellem handlende og Fabrikanter, komme ind under Lovforslagets Bestemmelser om Garantibevis, og Følgen deraf vilde blive, at handlende ogsaa vilde kunne komme med Prøver til Undersøgelse paa Statskassens Bekostning. Dette har ikke været Lovforslagets Mening, og det kan heller ikke godt være saaledes, thi man vilde da risikere, at der kom en Masse Undersøgelser af stadig de samme Partier, idet de jo stadig komme paa forskellige Hænder, gaa fra den ene handlende til den anden, og der vilde da komme stadig gentagne Undersøgelser af det samme Parti, dette vilde jo afføde mange Ulemper og mange Bekostninger. Det har kun været Lovforslagets Tanke at skærme Forbrugeren lige over for den handlende, og man foreslaar derfor i Underændringsforslaget uden for Betænkningen, at ved Handler, der foregaa mellem handlende indbyrdes og mellem handlende og Fabrikanter, maa disse selv bære Udgifterne ved disse Undersøgelser, idet Underændringsforslaget lyder saaledes: „Dog blive Udgifterne ved den fornyede Prøvelse saavel som Omkostningerne ved den foran omhandlede første Undersøgelse Statskassen uvedkommende, naar Undersøgelsen hidrører fra en Handel imellem handlende indbyrdes eller imellem handlende og Fabrikanter.“ Man har altsaa paa Grund af, at man har taget § 4 ud, været nødt til at komme med dette Underændringsforslag.

Saa har man endelig i den sidste Paragraf i Loven foreslaaet, at den først træder i Kraft den 1ste Januar 1899 paa Grund af, at Tiden er saa langt frem-

skreden, at Loven ikke vil kunne træde i Kraft, saaledes som Lovforslaget foreslaar, den 1ste Juli 1898. De øvrige Ændringer, som ere foretagne i Lovforslaget, ere mindre vigtige, de ere nærmest at betragte som Redaktionsændringer.

Tolderlund: Efter at den ærede Ordfører (Brun) saa udførligt har begrundet de Ændringer, som Udvalget har stillet, og som have givet Lovforslaget en ganske anden Form end den, hvori det er kommet her til Tinget fra den høje Regering, har jeg kun nogle ganske korte Bemærkninger at gøre, idet jeg i det hele kan tiltræde de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører. Men som Medlem af det Mindretal, der har været i Udvalget det foregaaende Aar, føler jeg dog Anledning til at gøre et Par Bemærkninger. Navnlig ønsker jeg at sige dette, at dette Mindretal fra første Begyndelse af har fundet det baade ønskeligt og nødvendigt at have Bestemmelser med Hensyn til Handelen med kunstig Gødning. Man har erkendt, at der ved denne Handel, særlig hvor det har gældt Handel paa Levering, har fundet Misligheder Sted, at man her har for sig en Vare, som er et Fabrikat, der nøjagtig kan analyseres, hvorfor man kunde give bestemte Regler i saa Henseende. Man har derfor altid været villig til at gaa med til Lovregler herom. Man vil tvinge de mange rejsende Agenter, der oversvømme Landet, til at udstede det anførte Garantidokument, som indeholder alle fornødne Oplysninger og yder Sikkerhed for, at Dokumentets Bestemmelser blive opfyldte. Det er nemlig ganske vist saaledes, at der tit er blevet paatvungen den mindre oplyste Køber en Bestilling, uden at han ved, hvad han har købt, og uden at det har været ham muligt at faa nogen som helst Regres til vedkommende Leverandør, fordi han ikke kunde føre Bevis for, hvad han har købt. I saa Henseende have vi altsaa været fuldstændig enige. Derimod har det tidligere Mindretal ikke kunnet erkende, at der var nogen paatrængende Nødvendighed til at reformere med Hensyn til Handelen med Fødestoffer, Markfrø og Sædekorn, idet man mente, at denne Handel allerede var saa vel ordnet ad Frivillighedens Vej, at man kunde slaa sig til Taals dermed. Imidlertid har det været det samlede Udvalgs varme Ønske at komme til Enighed om denne Sag, og i saa Henseende har Mindretallet ment at kunne forsvare at gaa med til at optage Bestemmelser om Handelen